Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 204 591 van 29 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **Ten kantore van advocaat T. VAN OVERBEKE**
Maastrichtersteenweg 147/1
3500 Hasselt

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 mei 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. GIELEN, die loco advocaat T. VAN OVERBEKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 mei 2018 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Verzoeker vecht specifiek het bevel om het grondgebied te verlaten met gebrek aan termijn voor vrijwillig vertrek aan.

Dit is thans de eerste bestreden beslissing:

"*BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING*

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer :
Naam : [A.]
Voornaam : [E.O.]
Geboortedatum : 14.03.1965
Geboorteplaats : Lagos
Nationaliteit : Nigeria

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:
Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:
 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;
Betrokkene werd op 01.04.2018 onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuken op de wetgeving inzake drugs.
Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:
 artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken
Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.
 artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid
Betrokkene werd op 01.04.2018 onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuken op de wetgeving inzake drugs.
Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft op 04.04.2018 een vragenlijst hoorplicht ingevuld en verklaarde dat hij sinds 01.04.2018 in België verblijft;
dat hij in het bezit is van een paspoort en van een verblijfsvergunning voor Luxemburg; dat hij aan chronische hepatitis B lijdt; dat hij geen duurzame relatie, familie of minderjarige kinderen heeft in België en dat hij geen bezwaar heeft om terug te keren naar zijn land van herkomst. Een schending van artikel 8 EVRM is op het eerste zicht niet aannemelijk. Uit het administratief dossier blijkt dat hij bezoek ontvangt in de gevangenis van enkele vrienden. Het loutere feit dat betrokkene banden heeft gecreëerd met België valt niet onder de in artikel 8 van EVRM geboden bescherming. De 'gewone' sociale relaties worden door deze bepaling niet beschermd. Betrokkene verklaart te lijden aan hepatitis B, hij bewijst zijn verklaringen echter niet met medische attesten en, bij gebrek aan bewijs, kunnen deze elementen een verwijdering niet verhinderen.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen2 om de volgende redenen:

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten:
Betrokkene werd op 01.04.2018 onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuken op de wetgeving inzake drugs.
Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:
Er bestaat een risico op onderduiken: betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.
Noch uit de vragenlijst hoorplicht, noch uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene vrees zou hebben in het kader van artikel 3 EVRM. Betrokkene verklaart te lijden aan hepatitis B, hij bewijst zijn verklaringen echter niet met medische attesten en, bij gebrek aan bewijs, kunnen deze elementen een verwijdering niet verhinderen. Bovendien kan de betrokkene de nodige medische zorgen krijgen in Luxemburg, waar hij recht op verblijf heeft.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:
Met de toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:
Er bestaat een risico op onderduiken: betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.
Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem naar de grens te leiden met bestemming Luxembourg."

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er op dat de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid een uitzonderlijk en ongewoon karakter heeft. De toepassing van deze procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad en herleidt de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum. Het beroep op een dergelijke procedure moet dus de uitzondering blijven.

Om relevant te zijn, moet de uiteenzetting die het uiterst dringend karakter van de vordering tot schorsing rechtvaardigt, aantonen dat er een imminent gevaar dreigt dat van die aard is dat de gewone schorsingsprocedure niet op een efficiënte wijze zou kunnen voorkomen dat het aangevoerde ernstige nadeel zich zou voordoen.

2.2.2. De beoordeling van deze voorwaarde

Wat betreft de beslissing tot afgifte van een beslissing om het grondgebied te verlaten is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV. De verzoeker is van zijn vrijheid beroofd met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van deze beslissing binnen een korte termijn. De verweerder stelt het hoogdringende karakter van de vordering niet ter discussie staat.

2.3. De tweede voorwaarde: ernstige middelen

Er moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.3.1. In een eerste middel voert verzoeker aan dat hij nog niet door een rechter ten gronde werd veroordeeld en hij zowel in België als in Luxemburg een blanco strafregister heeft. Verzoeker meent dan ook dat er van een schending van de openbare orde dan ook geen sprake is of kan zijn.

2.3.2. In een tweede middel stelt verzoeker dat hij een vaste woonplaats heeft in Luxemburg en hij aldaar zijn professioneel en gezinsleven heeft.

Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*". Onder *"middel*" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen "*de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden*" (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

Bijgevolg moet verzoeker in het verzoekschrift op voldoende duidelijke wijze omschrijven welke rechtsregel hij geschonden acht. Een gebrek aan een duidelijke omschrijving in het inleidend verzoekschrift heeft de onontvankelijkheid van het desbetreffende middel of middelenonderdeel tot gevolg en dit euvel kan niet worden rechtgezet door voor het eerst in ter terechtzitting toe te lichten welke rechtsregel men precies geschonden acht.

Voor zover verzoeker zich met zijn vordering tevens zou richten tegen de beslissing tot vasthouding dient te worden opgemerkt dat op grond van voormeld artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet enkel een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats openstaat. De Raad is dienaangaande onbevoegd bij gebrek aan rechtsmacht. De vordering is bijgevolg ook niet ontvankelijk voor zover ze is gericht tegen de beslissing tot vasthouding.

De verweerder stelt in de nota met opmerkingen dan ook terecht dat verzoekers verweer tegen de vasthouding onontvankelijk is en hij geen ontvankelijke middelen aanvoert.

Gelet op het cumulatief karakter van de grondvoorwaarden volstaat deze vaststelling om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,	kamervoorzitter,
mevr. S. KEGELS,	Toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
S. KEGELS	M.-C. GOETHALS